

Arrest

nr. 252 429 van 9 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 november 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat V. HAUQUIER en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 18 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op respectievelijk 26 augustus en 28 augustus 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 oktober 2020 ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerste bestreden beslissing genomen voor verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit Mejicanos, een buitenwijk van de hoofdstad San Salvador, gelegen in het gelijknamige departement.

U was professioneel actief als tattoo artiest. In april 2015 werd de tattoo shop 'Inkspiracion' waar u op dat moment aan de slag was, overvallen door leden van de bende M18. U en uw collega's werden bedreigd met pistolen. Jullie moesten op de grond gaan liggen en werden beroofd van jullie mobiele telefoons en portefeuilles. De bende liet weten dat jullie voortaan wekelijks een bedrag aan hen moesten betalen. Als gevolg van die situatie zijn u en uw collega's gestopt met jullie werk in Inkspiracion en werd de tattoo shop gesloten.

In 2016 begon u in Virgin Tattoo Studio te werken, een zaak waarvan u later medevennoot werd. Deze tattoo shop in San Salvador werd opgericht door twee broers. Eén van hen was een voormalige studiegenoot van u die ook bezig was met moderne kunst. Jullie wilden tatoeages op het niveau van kunst brengen en wilden ook een impact hebben op het leven van mensen. In uw hoofd begon het idee te rijpen om tatoeages van voormalige bendeleden te bedekken en hen zo te helpen bij hun re-integratie in de maatschappij.

In maart 2018 kwam er een gezin naar uw tattoo studio met de vraag om de tatoeages van hun zoon te camoufleren. Tijdens zijn verblijf in de gevangenis hadden bendeleden hem verplicht om de letters MS op hem te laten tatoeëren. De jongen was echter zelf geen lid van de bende. Na zijn vrijlating uit de gevangenis wilden zijn ouders hem naar de Verenigde Staten sturen, maar ze waren bang dat hij problemen zou kunnen krijgen door zijn tatoeages. In de daaropvolgende maanden hebt u nog bij drie andere personen tatoeages bedekt die afkomstig waren van de bendes MS en MIIM. De laatste keer dat u een dergelijke tatoeage hebt bedekt was in februari 2019.

Op 5 augustus 2019 wou u 's ochtends aan uw werkdag beginnen toen u op de parking van Virgin Tattoo Studio werd aangesproken door twee mannen die behoorden tot de bende M18. Die bende domineert de zone waarin uw tattoo studio zich bevindt. Eén van hen had een pistool en stapte op u af. Hij zei u dat ze wisten dat u mensen van de rivaliserende bende aan het tatoeëren was en dat ze u niet meer wilden zien, anders zouden ze u vermoorden. Hierna stapten ze in een auto die met draaiende motor op hen stond te wachten en vertrokken. Na dit incident reed u meteen weer naar uw huis terug en vertelde u aan uw echtgenote, C.V.M.(...) (OV: X; CG: X), wat er gebeurd was. U ging niet meer werken en bleef vanaf dat moment steeds in de buurt van uw woning. Omdat uw wijk onder strenge controle stond van de ordetroepen na een recente moord op een politieagent, voelden jullie zich veilig genoeg in jullie eigen buurt.

U contacteerde een neef die bij de politie werkte. Hij raadde u aan om geen klacht in te dienen omdat er bendeleden geïnfilteerd waren bij de politie en u anders het risico liep dat ze te weten zouden komen dat u een klacht had ingediend tegen de bende. Hij raadde u aan om dit stil te houden en om het land te verlaten.

Uw vrouw zocht betaalbare tickets en vond een vlucht naar Madrid op 10 september 2019. Twee dagen later kwamen jullie aan in België. Op 18 september 2019 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek uit El Salvador is er nog twee keer een persoon naar u komen vragen in de tattoo studio waar u actief was. Uw collega's vermoeden dat die persoon eveneens tot de bende M18 behoort. In november 2019 is de studio naar een andere locatie verhuisd. Sindsdien zijn er geen verdachte personen meer naar u komen informeren.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor: de paspoorten en identiteitskaarten van u en uw echtgenote, verschillende attesten van jullie huwelijk, foto's van nieuwe tatoeages waarmee u andere bedekte, uw badge van Virgin Tattoo Studio, attesten over uw medevennootschap van Virgin Tattoo Studio, een belastingaangifte van Virgin Tattoo Studio, de vliegtuigtickets waarmee jullie naar Europa zijn gekomen en de facturen van de aankoop daarvan, een bericht dat u op facebook hebt geplaatst nadat u was overvallen en beroofd in 2015, een overlijdensakte uit 2015 van uw neef A.E.T.G.(...) die actief was de politie, een twitter-bericht van de politie naar aanleiding van de dood van diezelfde neef, een artikel over de moord op een agent in uw wijk waarna de aanwezigheid van de ordediensten er sterk toenam, een artikel over de verdwijning van een

tatoeëerder over wie werd gezegd dat hij net als u tatoeages van ex-bendeleden bedekte, een artikel over de bende Mao Mao, een artikel over een incident voor de Spaanse ambassade in 2011, het universitair diploma van uw echtgenote, een advertentie voor een expositie van het werk van uw echtgenote in 2017 en een brochure over een tentoonstelling van haar schilderijen in de El Salvadoraanse ambassade in Nederland in maart 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Voorts moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u zich in El Salvador hebt beziggehouden met het bedekken van tatoeages van ex-bendeleden.

Zo is het weinig aannemelijk dat u en uw collega's, gelet op het grote gevaar dat daar volgens u mee samenhangt, nauwelijks voorzorgsmaatregelen troffen toen u voor het eerst de tatoeages van een voormalig bendelid bedekte. Gevraagd waarom u de eerste jongen, die in de gevangenis werd verplicht een tattoo te laten zetten maar geen bendelid was, wilde helpen ondanks het feit dat vele andere tatoeëerders dit weigerden vanwege het grote risico dat dit met zich meebracht, zegt u dat u dit deed op voorwaarde dat niemand dit te weten zou komen (CGVS, p. 19). Het is dan zeer opvallend dat u dat gewoon deed met uw andere collega aanwezig in de zaak én tijdens de normale openingsuren van jullie studio, waardoor de kans niet denkbeeldig was dat andere klanten die bij jullie binnenkwamen konden zien waar u toen mee bezig was. Dat u de jongen zijn tatoeage bedekt, iets dat geen andere tatoeëerder durfde, en slechts op voorwaarde dat niemand dit te weten zou komen, maar dit uiteindelijk gewoon overdag in uw eigen winkel doet met andere mensen erbij is weinig geloofwaardig.

Even opmerkelijk is dat jullie, ondanks het risico, - uitsluitend – personen met bende-tatoeages van een rivaliserende bende hielpen in jullie winkel in een wijk die door bende 18 wordt gecontroleerd (CGVS, p. 16 en CGVS 19/23287B, p. 17). Uw verklaring dat jullie dit voor openingsuur deden is maar weinig overtuigend voor het feit dat jullie hen steeds – voor meerdere sessies – naar jullie winkel lieten komen (CGVS, p. 16 en 21). Bovendien deden jullie dit tussen 8 en 11 uur 's morgens, wat bezwaarlijk een uur is om zo weinig mogelijk contact met andere mensen te hebben, in concreto de leden van bende 18 in de wijk (CGVS, p. 13). Dergelijk gebrek aan voorzorgsmaatregelen is weinig aannemelijk. Er kunnen in dit verband ook ernstige vragen gesteld worden bij de vaststelling dat al deze klanten met tatoeages van rivaliserende bendeleden per se in uw winkel in een wijk van bende 18, en voor meerdere sessies, hun tatoeage wilden laten overtatoeëren. Er kan verwacht worden dat niet alleen u maar ook zij enige voorzorgsmaatregelen zouden nemen hierbij en niet zonder meer telkens overdag, met een lichaam vol bendetatoeages, naar uw winkel in een wijk die gecontroleerd wordt door de aartsvijanden van hun voormalige eigen bende zouden komen.

Uw vrouw wordt gevraagd waarom u dit niet deed op een andere locatie in plaats van in uw eigen winkel in bende 18-gebied waarop zij louter weet te zeggen dat die bendeleden telkens onverwachts aan uw winkel stonden (CGVS 19/23287, p. 17). Dit is geenszins een overtuigende verklaring gezien het immers regelmatig over meerdere sessies – tot vier keer toe - met dezelfde persoon ging.

U wordt vervolgens gevraagd of u het leven van uw collega's niet in gevaar bracht met uw activiteiten maar u antwoordt hier vreemd genoeg het volgende op: "in feite hadden we niet het gevoel dat het gevaarlijk was omdat we enkel werkten met mensen die we vertrouwden" (CGVS, p. 22). Dat u plots zegt dat u niet het gevoel had dat het gevaarlijk was om MS-leden te tatoeëren in uw winkel in een wijk van bende 18, iets waarvan het nieuws zich bovendien via via verspreidde, is niet overtuigend. Dit valt ook maar moeilijk te rijmen met de verklaringen van uw vrouw die het volgende zegt op de vraag of tatoeëerders wel vaker bendetatoeages verwijderen: "Nee. Niemand wil zoiets doen. Dat is te gevaarlijk. Er waren wel geruchten van een jongen die dat deed, maar die jongen is uiteindelijk verdwenen en er is ook nooit een lichaam van hem terug gevonden." (CGVS 19/23287B, p. 13).

Voorts is het erg opmerkelijk is dat u aan niemand wou vertellen dat u de tatoeages van een ex-bendelid had gecamoufleerd, en dat zelfs uw echtgenote daar niet van op de hoogte was tot 5 augustus 2019, de dag van de bedreiging (CGVS echtgenote, p. 12), maar dat na de eerste jongen nog drie andere ex-bendeleden de weg vonden naar uw praktijk. Bovendien kwam de vraag bij het tweede ex-bendelid via twee tussenpersonen, namelijk via een bevriende yoga-leraar en de vader van dat ex-bendelid die de yogaleraar goed kende (CGVS, p. 20). Vreemd genoeg was deze bevriende yoga-leraar wel al op de hoogte van uw project (CGVS, p. 20). Ook over het vierde bendelid zegt u dat hij via een vriendin bij u terechtkwam (CGVS, p. 21). Dat u uit angst voor problemen met de bendes anderhalf jaar lang tegen uw vrouw hebt gezwegen over uw activiteiten en plannen rond het bedekken van tatoeages van voormalige bendeleden (CGVS echtgenote, p. 15), valt moeilijk in overeenstemming te brengen met de vaststelling dat u uw activiteiten deelde met vrienden en u klanten behandelde die via via bij u terechtkwamen. Bovendien is het erg opvallend dat u deze activiteiten in een periode van een jaar bleef uitvoeren in uw winkel in een wijk van bende 18 hoewel reeds duidelijk was dat uw activiteiten bekend waren onder de mensen.

Hierbij dient tevens te worden opgemerkt dat het erg opmerkelijk is dat u die jongen, toen hij voor het eerst bij u langskwam in uw tattoo studio met de vraag om zijn tatoeages te bedekken, niet hebt doorgestuurd naar andere instanties die zich met het verwijderen van tatoeages van voormalige bendeleden bezighouden. U was er immers van op de hoogte dat er een dergelijk project in de gevangenissen loopt en Cambiemos heet. Daarnaast kende u ook een project om de tatoeages van voormalige bendeleden te laten verwijderen dat werd georganiseerd door Insaforp, het Instituto Salvadoreño de Formación Profesional, dat zich bezighoudt met beroepsopleidingen. Zij hadden dat project gestart omdat bendetatoeages een ernstige belemmering vormen voor ex-leden in hun zoektocht naar werk (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom u de voormalige bendeleden die bij u langskwamen niet naar een dergelijke organisatie had doorgestuurd en uzelf aan een groot risico had blootgesteld, antwoordde u louter dat u niet dacht dat dit een gevaar voor u inhield omdat u steeds met mensen had gewerkt die u vertrouwde (CGVS, p. 21-22).

U stelt verder dat nadat u de tatoeages van het eerste voormalige bendelid had bedekt, in uw hoofd het idee rijpte voor een sociaal project om dergelijke personen te helpen bij hun herintegratie in de maatschappij. U wou er tatoeëerders uit het buitenland bij betrekken om dergelijke tatoeages in El

Salvador te komen bedekken en dit anoniem laten verlopen. Op die manier zouden de tatoeëerders geen gevaar lopen (CGVS, p. 19). U wilde dat dit project zou worden overgenomen door een ngo en dat het tatoeëren op een andere locatie dan uw eigen tattoo studio kon gebeuren. Voor u dit project zou lanceren, wou u echter eerst getuigenissen verzamelen van mensen die het hele proces al hadden doorlopen en bij wie dit had geholpen bij hun herintegratie in de maatschappij (CGVS, p. 19). Hoewel u vier voormalige bendeleden hebt behandeld, hebt u echter nooit concrete stappen ondernomen of een externe persoon of organisatie benaderd om dit project uit te werken. Alles is louter bij een idee gebleven (CGVS, p. 22). Dit nalaten is erg opmerkelijk. Indien u een samenwerking met een externe organisatie had kunnen aangaan, zou dit er voor gezorgd hebben dat u de tatoeages van ex-bendeleden had kunnen bedekken op een externe locatie, waardoor u het gevaar voor uzelf en uw collega's in Virgin Tattoo Studio had kunnen beperken.

Dat u steeds hebt nagelaten om andere organisaties te benaderen om hen om uw project uit de doeken te doen en een samenwerking voor te stellen is des te opmerkelijker aangezien, zo blijkt uit uw verklaringen, u daartoe wel degelijk de mogelijkheid had. Zo verklaart u zelf dat de vierde en laatste persoon die u tijdens verschillende sessies hebt behandeld bij het bedekken van zijn tatoeages, zelf actief is geweest bij een ngo die voormalige bendeleden hielp bij hun herintegratie in de maatschappij. Eén van de projecten van die ngo bestond uit het verwijderen van bendetatoeages met behulp van een laserapparaat. Maar omdat die techniek volgens hem niet goed werkte omdat het wondjes opleverde en de tatoeages nog steeds zichtbaar bleven, wou hij zijn tatoeages liever bedekken met een andere tatoeage (CGVS, p. 13). De naam van die bewuste ngo kent u evenwel niet (CGVS, p. 21). U stelt dat u de naam van die ngo niet kent omdat één van de vereisten voor de samenwerking met ex-bendeleden was dat alles anoniem zou gebeuren. Deze verklaring is evenwel weinig aannemelijk aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u de naam van dat bendelid kent alsook een sociaal project waar hij bij betrokken was (CGVS, p. 13 en 20-21). Bovendien was het een buitenkans voor u om toenadering te zoeken tot die ngo. Op het moment dat u die persoon behandelde liep u immers al ongeveer een jaar rond met het idee om een sociaal project te lanceren rond het bedekken van tatoeages van voormalige bendeleden. Door met die ngo samen te werken, had u de kans om uw project op een externe locatie verder te zetten. Toen u daar op werd gewezen, antwoordde u dat het inderdaad de bedoeling was om op een andere locatie te werken, maar dat u die organisatie niet had benaderd omdat u op dat moment nog concreet plan of project had opgesteld (CGVS, p. 22). Dat u hebt nagelaten om enige informatie in te winnen over die ngo doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw activiteit als bedekker van bendetatoeages. Te meer daar u even voordien nog zelf verklaarde dat u wist er een risico verbonden was aan het feit dat u tatoeages van ex-bendeleden bedekte in uw eigen studio, maar dat uw idee eruit bestond om het in de toekomst via een ngo op een andere plaats te doen (CGVS, p. 21-22).

Dat A(...) en uw andere collega's de zaak bovendien zomaar hebben verdergezet, ondanks het feit dat de winkel werd gevisieerd vanwege het helpen van rivaliserende bendeleden, is zeer opmerkelijk. Daarenboven is het opmerkelijk dat uw voormalige collega's in de tattoo-shop geen enkel probleem hebben ondervonden nadat de lokale bende die in die wijk de macht had, had ontdekt dat u daar de tatoeages van rivaliserende bendeleden bedekte. U verklaart in dit verband dat u na de bedreigingen had gesproken met uw neef die actief is als politieagent en dat hij u had verzekerd dat de bende het enkel op u gemunt had, en niet op uw werkplaats. Hij baseerde dit op het feit dat u degene was die werd aangesproken op de parking en niet uw collega's (CGVS, p. 17-18). Dat de leden van de bende M18 wisten dat enkel u en niet de andere tatoeëerders in de studio de tatoeages van voormalige bendeleden bedekte (CGVS, p. 20), volstaat geenszins om deze vaststelling – dat uw collega's de zaak zonder meer hebben verdergezet en dat zij geen problemen hebben ondervonden – te verhelderen. Immers trokken jullie deze conclusie louter en alleen uit de vaststelling dat u degene was die werd aangesproken hierover en niet de andere personen.

Tevens is het erg opmerkelijk dat de portier die verantwoordelijk was voor de bewaking van het terrein van jullie winkel, niet op post was op de dag dat u daar door de bendeleden van M18 werd bedreigd. U verklaart dat hij die bendeleden waarschijnlijk had zien komen en uit schrik is vertrokken (CGVS, p.16). Het is evenwel erg bizar dat niemand nadien aan de portier heeft gevraagd waarom hij die dag niet op zijn plaats zat, hoewel hij nadien nog een tijdje is blijven werken voor Virgin Tattoo Studio. Gevraagd of A(...) aan de portier heeft gevraagd wat er was gebeurd die dag zegt u: "Nee. Want hij heeft schrik om over dat onderwerp te beginnen. Waarschijnlijk zal de portier de bendeleden of de wagens herkend hebben en is hij vertrokken" (CGVS, p. 18). Dit houdt maar weinig steek. Gevraagd of er met de portier werd gesproken over deze dag verklaart u louter dat iedereen ervan uitging dat hij dat gedaan voor zijn

eigen veiligheid en aangezien hij zich toch niet kon verzetten tegen de bendeleden (CGVS, p. 18). Deze verklaring is evenwel weinig overtuigend.

Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw activiteit als bedekker van tatoeages van voormalige bendeleden in een zone die wordt gecontroleerd door de bende 18, quod non, dan nog moet worden vastgesteld dat de door u voorgehouden problemen met de bende 18 onvoldoende zwaarwichtig zijn om te worden gekwalificeerd als een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b).

Zo moet worden vastgesteld dat u slechts eenmalig benaderd bent door leden van de bende 18. Tijdens uw verklaring op de DVZ vertelde u daarover dat ze u hadden meegedeeld dat ze wisten dat u leden van vijandige bendes had getatoeëerd en dat u daarmee moest stoppen. Zo niet zou u worden gedood (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat ze enkel zeiden dat ze op de hoogte waren van wat u deed en dat ze u niet meer wilden zien, anders zouden ze u vermoorden (CGVS, p. 16). Hoewel u nadien nog meer dan een maand in El Salvador bent gebleven, is er in de weken na die bedreiging niets meer voorgevallen. U verklaart wel dat er in de weken na uw vertrek nog twee keer een persoon naar uw tatoeagestudio is gekomen die hard bleef aandringen bij uw collega's om informatie over u te krijgen. Hij wou dat u een tattoo bij hem zou plaatsen en vroeg aan uw partner of u werkzaam was in een andere tattoo shop (CGVS, p. 18). Uit uw verklaringen blijkt evenwel niet dat die persoon effectief een lid is van de bende 18. Uw echtgenote geeft aan dat jullie veronderstellen dat hij een lid is van die bende omdat hij maar bleef aandringen om informatie over u te krijgen en omdat de studio gelegen was in een regio die onder controle stond van die bende (CGVS 19/23287/B, p. 16-17), maar ook dit is louter speculatie. Bovendien houdt het weinig steek dat de bende u zou wegsturen om daarna u te zoeken.

Uit uw verklaringen blijkt dan ook geenszins dat u in geval van terugkeer naar El Salvador nog problemen zou ondervinden met de bende 18. U hebt immers voldaan aan hun eisen en bent gestopt met het bedekken van tatoeages van voormalige bendeleden. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u in El Salvador nog problemen zou ondervinden met de bende 18 indien u zich zou beperken tot uw gewone activiteiten als tatoeëerder en u die activiteiten zou ontplooiën in een regio die buiten hun territorium valt.

Deze vaststelling vindt bovendien bevestiging in uw gedrag in de weken na de bedreiging. Hoewel u aangeeft

dat u vreesde voor uw leven en jullie er snel van overtuigd waren dat jullie het land moesten verlaten, zijn jullie toch nog meer dan een maand in jullie eigen huis in El Salvador gebleven omdat jullie geen dure tickets wilden kopen om naar België te vliegen. Zo geeft uw vrouw letterlijk aan dat jullie niet wisten of jullie in België nog iets zouden moeten huren en dat jullie dus wat geld wilden overhouden. De tickets om sneller te kunnen vertrekken kostten meer dan 1.000 dollar en die waren te duur (CGVS 19/23287/B, p. 11). U gaf daarbij nog aan dat jullie voor jullie vertrek ook nog wat van jullie persoonlijke bezittingen wilden verkopen zodat jullie extra financiële middelen ter beschikking hadden wanneer jullie hier aankwamen (CGVS, p. 17). Dat u vreesde voor uw eigen leven in El Salvador, maar louter uit financiële overwegingen besloot om er nog een maand langer te blijven zodat jullie minder dure vliegtuigtickets konden aankopen, doet in ernstige mate afbreuk aan de door u voorgehouden vrees voor de bende 18. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in de jaren voordien veelvuldig op vakantie bent geweest, onder meer naar de Caraïben, Honduras, Belize, Guatemala en Nicaragua, dat u in 2018 op bezoek bent geweest bij uw vader in de VS en dat u in het voorjaar van 2019 uw echtgenote hebt vergezeld naar Europa omdat u jullie huwelijksverjaardag wou doorbrengen in Parijs (CGVS, p. 6-7, 11 en 14). Bijgevolg is het bijzonder opmerkelijk dat u die verklaart dat uw leven in El Salvador in gevaar was en die duidelijk over de financiële middelen beschikt om veelvuldig op reis te gaan, toch besloot om een maand langer in uw eigen woning in El Salvador te blijven omdat u zich geen dure vliegtuigtickets wou aanschaffen. Uw verklaring dat jullie zich veilig voelden in uw eigen wijk omdat er zich aan de ingang een poort met een bewaker bevond en dat jullie buurt gemilitariseerd was na een moord op een politieagent een paar weken voordien (CGVS, p. 17; CGVS 19/23287/ B, p. 11) volstaat geenszins om dit gedrag te verklaren. Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt immers dat jullie niet eens wisten of de wijk waar jullie woonden tot het territorium van de bende 18 behoorde en jullie dus niet wisten of jullie er extra in gevaar waren (CGVS 19/23287/B, p. 17). Bovendien gaf u zelf aan dat u in de weken die volgden op de bedreiging nog een paar keer met de auto naar een supermarkt bent gereden die zich net buiten uw wijk bevond (CGVS, p. 24). Aangezien uit jullie verklaringen blijkt dat jullie niet wisten of de zone waar jullie woonden al dan niet tot het territorium van de bende 18 behoort, doet dit gedrag in ernstige mate afbreuk aan de door u voorgehouden vrees voor de bende 18.

Wat betreft de door u voorgelegde foto's van tatoeages waarmee u andere bedekte moet worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De overige door u voorgelegde documenten zijn evenmin in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De paspoorten en identiteitskaarten van u en uw echtgenote bevestigen enkel jullie identiteit en nationaliteit, die niet in twijfel worden getrokken. De verschillende attesten van jullie huwelijk bevestigen louter dat jullie getrouwd, wat hier evenmin ter discussie staat. Het universitair diploma van uw echtgenote, een advertentie voor een expositie van haar werk in 2017 en een brochure over een tentoonstelling van haar schilderijen in de El Salvadoraanse ambassade in Nederland in maart 2019, bevestigen louter haar professionele activiteiten als kunstenares, waaraan in het kader van deze beslissing niet wordt getwijfeld. Uw badge van Virgin Tattoo Studio, de attesten over uw medevennootschap van Virgin Tattoo Studio en een belastingaangifte van Virgin Tattoo Studio, tonen louter aan dat u in die studio hebt gewerkt en er mede-eigenaar van was. Hieraan wordt niet getwijfeld. De vliegtuigtickets waarmee jullie naar Europa zijn gekomen en de facturen van de aankoop daarvan, bevestigen louter uw verklaringen over de manier waarop jullie naar Europa zijn gereisd. De overlijdensakte uit 2015 van uw neef A.E.T.G.(...) die actief was de politie en een twitter-bericht van de politie naar aanleiding van de dood van diezelfde neef, lijken te bevestigen dat uw neef die actief was voor de politie in 2015 werd vermoord. U gaf evenwel zelf te kennen dat dit losstaat van uw persoonlijke problemen (CGVS, p. 12). Het bericht dat u op facebook hebt geplaatst nadat de tattoo shop waar u destijds werkte, door een bende werd overvallen en beroofd in 2015, lijkt te bevestigen dat u toen werd overvallen. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt evenwel dat dit een eenmalig incident was en dat u daardoor nadien geen verdere problemen meer hebt ondervonden in El Salvador. De artikels over de moord op een agent in uw wijk in juni 2019 waarna de aanwezigheid van de ordediensten er sterk toenam, over de verdwijning van een tatoeëerder in maart 2019 over wie volgens u werd gezegd dat hij net als u tatoeages van ex-bendeleden bedekte, een artikel over de bende Mao Mao en een artikel over een incident voor de Spaanse ambassade in 2011 werpen geen ander licht op de hierboven gemaakte vaststellingen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf

in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing genomen voor verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit Mejicanos, een buitenwijk van de hoofdstad San Salvador, gelegen in het gelijknamige departement.

Uw echtgenoot, W.J.A.G.(...) (...), was professioneel actief als tattoo artiest. In april 2015 werd de tattoo shop ‘Inkspiracion’ waar hij op dat moment aan de slag was, overvallen door leden van de bende M18. Uw man en zijn collega’s werden bedreigd met pistolen. Ze moesten op de grond gaan liggen en werden beroofd van hun mobiele telefoons en portefeuilles. De bende liet weten dat ze voortaan wekelijks een bedrag aan hen moesten betalen. Als gevolg van die situatie zijn uw man en zijn collega’s gestopt met hun werk in Inkspiracion en werd de tattoo shop gesloten.

In 2016 begon uw echtgenoot in Virgin Tattoo Studio te werken, een zaak waarvan hij later mede-vennoot werd. Deze tattoo shop in San Salvador werd opgericht door twee broers. Eén van hen was een voormalige studiegenoot van uw man die ook bezig was met moderne kunst. Ze wilden tatoeages op het niveau van kunst brengen en wilden ook een impact hebben op het leven van mensen. In het hoofd van uw man begon het idee te rijpen om tatoeages van voormalige bendeleden te bedekken en hen zo te helpen bij hun re-integratie in de maatschappij.

In maart 2018 kwam er een gezin naar Virgin Tattoo Studio met de vraag om de tatoeages van hun zoon te camoufleren. Tijdens zijn verblijf in de gevangenis hadden bendeleden hem verplicht om de letters MS op hem te laten tatoeëren. De jongen was echter zelf geen lid van de bende. Na zijn vrijlating uit de gevangenis wilden zijn ouders hem naar de Verenigde Staten sturen, maar ze waren bang dat hij problemen zou kunnen krijgen door zijn tatoeages. Uw man ging in op hun vraag. In de daaropvolgende maanden heeft hij ook nog bij drie andere personen tatoeages bedekt die afkomstig waren van de bendes MS en MIIM. De laatste keer dat uw echtgenoot een dergelijke tatoeage heeft bedekt was in februari 2019.

Op 5 augustus 2019 wou uw man 's ochtends aan zijn werkdag beginnen toen hij op de parking van Virgin Tattoo Studio werd aangesproken door twee mannen die behoorden tot de bende M18. Die bende domineert de zone waarin de tattoo studio zich bevindt. Eén van hen had een pistool en stapte op hem af. Hij zei hem dat ze wisten dat hij mensen van de rivaliserende bende aan het tatoeëren was en dat ze hem niet meer wilden zien, anders zouden ze hem vermoorden. Hierna stapten ze in een auto die met draaiende motor op hen stond te wachten en vertrokken. Na dit incident reed uw man meteen weer naar huis en vertelde hij aan u wat er gebeurd was. Hij ging niet meer werken en bleef vanaf dat moment steeds in de buurt van jullie woning. Omdat jullie wijk onder strenge controle stond van de ordetroepen na een recente moord op een politieagent, voelden jullie zich veilig genoeg in jullie eigen buurt.

Uw man contacteerde een neef die bij de politie werkte. Van hem kreeg hij het advies om geen klacht in te dienen omdat er bendeleden geïnfiltreerd waren bij de politie en uw man anders het risico liep dat ze te weten zouden komen dat hij een klacht had ingediend tegen de bende. Hij raadde hem aan om dit stil te houden en om het land te verlaten.

U zocht betaalbare tickets en vond een vlucht naar Madrid op 10 september 2019. Twee dagen later kwamen jullie aan in België. Op 18 september 2019 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Na jullie vertrek uit El Salvador is er nog twee keer een persoon naar uw man komen vragen in de tattoo studio waar uw man actief was. De collega's van uw man vermoeden dat die persoon eveneens tot de bende M18 behoort.

In november 2019 is de studio naar een andere locatie verhuisd. Sindsdien zijn er geen verdachte personen meer naar uw man komen informeren.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u zich in het kader van uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven beroept als uw echtgenoot W.G.A.G.(...). In het kader van zijn verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing luidt aangaande deze zelfde motieven als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Aangezien u zich in het kader van uw eigen verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde feiten als uw echtgenoot kan er op basis van deze elementen in uw hoofde evenmin worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysdesressortissants20200109.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst

Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In wat zich voordoet als een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”*, en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

In eerste orde betogen verzoekers dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ en ‘sociale groep’, valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag en vragen zij de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Verder argumenteren zij dat de verwerende partij verkeerde conclusies heeft getrokken om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich in El Salvador heeft beziggehouden met het bedekken van tatoeages van ex-bendeleden.

Na een theoretische betoog over het voordeel van de twijfel, gaan verzoekers over tot het profiel van verzoeker. Daarbij wordt gewezen op informatie waaruit blijkt dat er wel degelijk sprake is van een persoonlijke en doelgerichte vervolging van personen met een gelijkaardig profiel als dat van verzoeker, met name personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”* en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers verwijzen naar de hoger aangehaalde vluchtmotieven en zijn de mening toegedaan dat er redenen zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens argumenteren zij dat uit objectieve informatie blijkt dat het in El Salvador aanwezige geweld wel degelijk kadert binnen een binnenlands gewapend conflict.

In uiterst ondergeschikte orde vragen verzoekers de bestreden beslissingen te vernietigen opdat het CGVS kan overgaan tot aanvullende onderzoeksmaatregelen en nieuwe beslissingen kan nemen. Zij betogen dat omwille van hoger aangehaalde redenen dient te worden besloten dat het CGVS hun relaas onvoldoende geanalyseerd en derhalve niet afdoende gemotiveerd heeft. Zij werpen op dat in dergelijke omstandigheden zij opnieuw dienen te worden gehoord door de verwerende partij.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- stuk 3: foto werk bedekken tatoeage;
- stuk 4: eindresultaten van tatoeages gepost op instagramprofiel.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 5 maart 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 17 december 2020;
- COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020;
- UNHCR *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van maart 2016.

4. Voorafgaand

De Raad herinnert eraan dat hij in deze beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij moet verder niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in gaan.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekers vrezen in geval van terugkeer naar El Salvador te worden vermoord door bendeleden van de bende Barrio 18 omdat verzoeker, die in El Salvador professioneel actief was als tattoo artiest, zich bezighield met het bedekken van tatoeages van voormalige rivaliserende bendeleden.

5.2. Met betrekking tot de verschillende documenten die verzoekers in het kader van hun beschermingsverzoek hebben voorgelegd (AD CGVS, map met documenten), wijst de Raad op wat volgt.

Hun paspoorten en identiteitskaarten hebben betrekking op hun identiteit en nationaliteit, die niet in twijfel worden getrokken. De verschillende attesten van hun huwelijk bevestigen dat zij getrouwd zijn, iets wat hier evenmin ter discussie staat. De vliegtuigtickets waarmee verzoekers naar Europa zijn gekomen en de facturen van de aankoop daarvan, bevestigen enkel hun verklaringen over de manier waarop zij naar Europa zijn gereisd.

Het universitair diploma van verzoekster, een advertentie voor een expositie van haar werk in 2017 en een brochure over een tentoonstelling van haar schilderijen in de El Salvadoraanse ambassade in Nederland in maart 2019, bevestigen enkel haar professionele activiteiten als kunstenaars.

Verzoekers badge van Virgin Tattoo Studio, de attesten over zijn medevennootschap van Virgin Tattoo Studio en een belastingaangifte van Virgin Tattoo Studio, tonen aan dat hij in die studio heeft gewerkt en er mede-eigenaar van was. Hieraan wordt niet getwijfeld. Er kan uit deze documenten evenwel geen enkele informatie worden afgeleid met betrekking tot verzoekers' persoonlijke problemen. Hetzelfde geldt voor de neergelegde foto's die, waaraan overigens slechts relatieve bewijswaarde kan worden gehecht daar deze gemakkelijk te manipuleren zijn, hoogstens aantonen dat hij (ook) tatoeages heeft bedekt, waaronder één tatoeage met de vermelding 'MIIM'. De beweerde actuele problemen met de bendeleden van Barrio 18 kunnen hieruit evenwel niet worden afgeleid.

De overlijdensakte uit 2015 van verzoekers neef A.E.T.G. die actief was bij de politie en een twitter-bericht van de politie naar aanleiding van de dood van diezelfde neef, lijken te bevestigen dat zijn neef die actief was voor de politie in 2015 werd vermoord. Verzoeker gaf evenwel zelf te kennen dat dit losstaat van zijn persoonlijke problemen (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 12).

Het bericht dat verzoeker op facebook heeft geplaatst nadat de tattoo shop waar hij destijds werkte, door een bende werd overvallen en beroofd in 2015, lijkt te bevestigen dat hij toen werd overvallen. Uit het geheel van zijn verklaringen blijkt evenwel dat dit een eenmalig incident was en dat hij daardoor nadien geen verdere problemen meer heeft ondervonden in El Salvador.

De artikels over de moord op een agent in zijn wijk in juni 2019 waarna de aanwezigheid van de ordediensten er sterk toenam, over de verdwijning van een tatoeëerder in maart 2019 over wie zou zijn gezegd dat hij net als verzoeker tatoeages van ex-bendeleden bedekte, een artikel over de bende Mao Mao en een artikel over een incident voor de Spaanse ambassade in 2011, hebben geen betrekking op verzoekers' persoonlijke problemen. Deze artikels volstaan op zichzelf dan ook niet om voor verzoekers een persoonlijke en gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aan te nemen.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekers voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

5.3. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten, familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*).

Het is aan een verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel persoonlijk en werkelijk dreigt te worden vervolgd of geïsoleerd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten verzoekers' individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekers evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

5.4. De Raad stelt vast dat verzoekers consistente, gedetailleerde, specifieke en aannemelijke verklaringen hebben afgelegd over de werkzaamheden van verzoeker als tattoo artiest bij Virgin Tattoo Studio, gelegen in Calle La Reforma 179, Colonia San Benito in de stad San Salvador, waarbij hij zich onder meer ook bezighield met het bedekken van tatoeages van voormalige bendeleden.

Zij verklaren dat verzoeker tijdens zijn werk op 5 augustus 2019 werd benaderd door twee bendeleden van Barrio 18, die de zone domineert waarin de tattoo studio zich bevond. Ze waren ervan op de hoogte dat verzoeker mensen van een rivaliserende bende aan het tatoeëren was; ze dreigden ermee hem te vermoorden als ze hem nog zouden zien. Na dit incident reed verzoeker meteen weer terug naar zijn huis, gelegen in de wijk Residencial la Gloria in de gemeente Mejicanos, hetgeen volgens verzoekster een privéwijk is met bewaker (notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 18). Hij ging niet meer werken en bleef vanaf dat moment steeds in de buurt van zijn woning tot hun vertrek uit El Salvador op 10 september 2019.

De Raad stelt evenwel vast dat deze problemen met Barrio 18 van lokale aard zijn en onvoldoende zwaarwichtig om te besluiten tot een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Zo werd verzoeker slechts eenmalig benaderd door leden van Barrio 18 en houden deze bedreigingen enkel verband met de wijk waar de tattoo studio gelegen is, in Calle La Reforma 179, Colonia San Benito in de stad San Salvador: *“Die bendeleden die me bedreigd hadden behoren tot de 18 en die domineren*

de zone waar mijn shop zich bevindt." (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 16, 23). Verzoekers bleven na die bedreiging nog meer dan een maand in hun eigen huis in El Salvador en hebben er geen problemen gekend. Evenmin blijkt dat zij er een ondergedoken leven leidden. Zo gaf verzoeker aan dat hij in de weken die volgden op de bedreiging, nog een paar keer met de auto naar een supermarkt is gereden die zich net buiten zijn wijk bevond (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 24).

Verzoekers verklaren wel dat er in de weken na hun vertrek nog twee keer een persoon naar de tattoo-studio is gekomen en dat deze persoon hard bleef aandringen bij zijn collega's om informatie over verzoeker te krijgen. Zij uiten evenwel tegelijkertijd het vermoeden dat het ging om een bendelid dat enkel controleerde of hij al dan niet hun bevelen had opgevolgd (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 18; notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 16-17; verzoekschrift, p. 18). In dit verband moet nog opgemerkt dat de Virgin Tattoo Studio in november 2019 is verhuisd naar een andere locatie, naar Alameda Roosevelt, en er sindsdien geen verdachte personen meer naar verzoeker zijn komen informeren (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 18; notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 15).

Verzoeker heeft bovendien voldaan aan de eisen van Barrio 18 en is gestopt met het bedekken van tatoeages van voormalige bendeleden in de betrokken zone onder controle van deze bende. Er zijn dan ook geen concrete indicaties dat verzoeker in geval van terugkeer naar El Salvador nog problemen zou ondervinden met die bepaalde bendeleden van Barrio 18 indien hij zijn tattoo-activiteiten verder zou ontplooiën in een zone die buiten hun territorium valt. Het is niet onredelijk dit te stellen nu verzoeker reeds speelde met het idee om met behulp van een ngo hierrond een project op te starten op een andere locatie dan deze van zijn eigen tattoo-studio (notities persoonlijk onderhoud, p. 19). In dit verband kan nog worden gewezen op een gelijkaardig project in de gevangenis, namelijk Cambiemos, waarbij verzoeker zich eveneens zou kunnen inschakelen (notities persoonlijk onderhoud, p. 21).

Dat verzoekers' vrees voor deze bendeleden ernstig moet worden gerelativeerd, blijkt overigens uit hun houding volgend op de bedreiging. Hoewel zij aangeven dat verzoeker vreesde voor zijn leven en zij er snel van overtuigd waren dat zij het land moesten verlaten, zijn zij toch nog meer dan een maand in hun eigen huis in El Salvador gebleven omdat zij geen dure tickets wilden kopen om naar België te vliegen. Zo geeft verzoekster letterlijk aan dat zij niet wisten of zij in België nog iets zouden moeten huren en dat zij dus wat geld wilden overhouden. De tickets om sneller te kunnen vertrekken kostten meer dan 1.000 dollar en waren te duur (notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 11). Verzoeker gaf daarbij nog aan dat zij voor hun vertrek ook nog wat van hun persoonlijke bezittingen wilden verkopen zodat zij extra financiële middelen ter beschikking hadden wanneer zij hier aankwamen (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 17). Dat verzoeker vreesde voor zijn eigen leven in El Salvador, maar louter uit financiële overwegingen besloot om er nog een maand langer te blijven zodat zij minder dure vliegtuigtickets konden aankopen, relativeert de door hem voorgehouden vrees voor de bendeleden van Barrio 18, te meer daar uit zijn verklaringen blijkt dat hij in de jaren voordien veelvuldig op vakantie is geweest, onder meer naar de Caraïben, Honduras, Belize, Guatemala en Nicaragua, dat hij in 2018 op bezoek is geweest bij zijn vader in de Verenigde Staten en dat hij in het voorjaar van 2019 verzoekster heeft vergezeld naar Europa omdat hij hun huwelijksverjaardag wou doorbrengen in Parijs (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 6-7, 11 en 14). Het is dan ook frappant te moeten vaststellen dat verzoeker, die verklaart dat zijn leven in El Salvador in gevaar was en die duidelijk over de financiële middelen beschikt om veelvuldig op reis te gaan, toch besloot om een maand langer in zijn eigen woning in El Salvador te blijven omdat hij zich geen dure vliegtuigtickets wou aanschaffen. Hun verklaring dat zij zich veilig voelden in hun eigen wijk omdat er zich aan de ingang een poort met een bewaker bevond en dat hun buurt gemilitariseerd was na een moord op een politieagent een paar weken voordien (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 17; notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 11) volstaat geenszins om dit gedrag te verklaren. Verzoekers' houding relativeert hun nood aan internationale bescherming.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoekers' verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad bovenvermelde bevindingen op zich ruim voldoende om te besluiten dat verzoekers nalaten in concreto aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van verzoekers activiteiten als tattoo-artiest, in het bijzonder door het bedekken van tatoeages van ex-bendeleden. De overige kritiek die verzoekers in het verzoekschrift uiten, behoeft dan ook geen verder bespreking. Hetzelfde geldt voor verzoekers' betoog dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' dan wel 'sociale groep', wél valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag.

5.5. Verzoekers betogen nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico lopen om door bendes te worden gevisieerd omwille van hun verblijf in het buitenland.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*” van 9 januari en 17 december 2020, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “*certain returnees from abroad*” problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “*depending on the particular circumstances of their case*”.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde problemen met Barrio 18 slechts van lokale aard. Verzoeker heeft immers voldaan aan de eisen van Barrio 18 en is hij gestopt met het bedekken van tatoeages van voormalige bendeleden in de zone onder controle van deze bende. Er zijn dan ook geen concrete indicaties dat verzoeker, afkomstig uit de wijk Residencial la Gloria in de gemeente Mejicanos, in geval van terugkeer naar El Salvador nog problemen zou ondervinden met die bepaalde bendeleden van Barrio 18 indien hij zijn tattoo-activiteiten verder zou ontplooiën in een regio die buiten hun territorium valt. Het blijkt dan ook niet dat verzoekers nog steeds in de negatieve aandacht van Barrio 18 staan, evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico lopen om te worden gevisieerd door bendeleden van Barrio 18.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing kunnen lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

5.6. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geïdendeerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegeïdendeerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïdendeerd; noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeïdendeerd geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoekers brengen geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kunnen ombuigen. De informatie die zij aanhalen in hun verzoekschrift is immers dezelfde als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

7. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, geven verzoekers niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze artikelen geschonden achten zodat de aangevoerde schendingen niet dienstig zijn.

8. Waar verzoekers verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat er geen concrete individuele aanwijzingen zijn dat verzoekers heden dreigen te worden vervolgd of gevisieerd bij terugkeer naar El Salvador. Bijgevolg is verzoekers' verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op het CGVS. Tijdens deze gehoren kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES